

בעוהש"ת

קונטרס

עם וועט דיר נאך לעכטיג ווערן

וואס דאס איז א וואונדערליכע שיעור, געזאגט געווארן דורך
כבוד קדושת הרב הצדיק מוהרא"ש שליט"א
אריינצוברענגען אין אונדז די ריינע און קלארע אמונה אין פאשעפער,
ווי אויף עצות און התחזקות וויאזוי אדורך צו גיין דעם לעבן בשלום.

פרשת מקץ תשע"ג

געבויעט און פארגינדעט אויף די ווערטער פון אונזער הייליגער און פארקטיגער רבי,
דער באהאלטענע ליכטיגקייט, דער הייליגער הויכער ליכט, אדונג, מורנו ורבינו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד, מורנו הגאון הקדוש, א וואונדערליכע ליכט,
וואס קיין שום פאהעלעניש איז נישט פארהוילן פון איהם,

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און עס איז צוזאמגעשלאקטן מיט פסוקים פון תורה, נביאים, כתובים, און מאמרים
פון אונזערע הייליגע חכמים פון גמרא און מדרשים און הייליגן זוהר.

עס איז געברענגט געווארן צום דרוק
דורך חסדי בריסלב - נוא יארק יג"ו

הכתובת להשיג את הספר הקדוש הזה וכל ספרי
אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע וספרי תלמידיו הקדושים

To obtain this and other Breslev publications:

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh Kiryas Joel

8 Hayes Ct.

845-467-5299

מתיבתא היכל הקודש

Mesifta Heichal Hakodesh

1129-42nd Street

Brooklyn NY 11219

מרכז היכל הקודש דחסידי ברסלב

Heichal Hakodesh Williamsburg

287 Hewyard Street

347-563-4044

היכל הקודש וויליאמסבורג

Heichal Hakodesh Williamsburg

27 Skillman Street

718-384-1652

היכל הקודש מאנסי

Heichal Hakodesh Monsey

79 Decatur Avenue.

347-243-2992

היכל הקודש מאנסי

Heichal Hakodesh Monsey

32 Dolson Rd.

347-733-7551

בארץ ישראל

מוסדות "היכל הקודש" חסידי ברסלב

שני עמותות "ישמח צדיק-קהילת ברסלב בגליל"
בנשיאות כ"ק מוהרא"ש שליט"א

רחוב רבי נחמן מברסלב 1 ת.ד. 421 יבנאל 15225

טלפון רב קווי 04-6708356

פקס: 04-6708359

Visit Our Web Site: www.breslevcity.co.il

לשמוע השיעורים 212-444-9191

Find our entire book selection at:

amazon.com or at: mohorosh.com

To donate and/or sponsor one of our books please call: 845-481-3321

עס וועט דיר נאך לעכטיג ווערן

.א

ויהי מקץ שנתיים ימים (פראשית מא, א), ברענגט דער
מדרש (פראשית רבה פט, א), דעם פסוק (איוב כח, ג): קץ
שם לחשך, די צרות און פינסטענדיש האט אויך א
צייט ווילאנג דאס וועט אנהאלטן, אבער נאכדעם
וועט מען ארויסגיין דערפון.

מען זעהט אז יעדער מענטש מיינט: מיר וועט שוין
שטענדיג פינסטער זיין, און איך וועל שוין קיינמאל
נישט ארויס גיין פון מיין צרה, און עס וועט מיר שוין

עס וועט דיר נאך לעכטיג ווערן

קיינמאל נישט ליכטיג זיין וכו', און אז איינער דארף נעבעך שמאכטן אין תפיסה רחמנא לצלן, טראכט ער אז ער וועט שוין קיינמאל נישט פון דא ארויסגיין. אדער יעדער וואס שמאכטעט נעבעך אין זיין אייגענע תפיסה, אזוי ווי עס שטייט אין תקוני זוהר (כב ע"א):

לְתַבְרָא בֵּית אֶסְרִיָּן דִּילְהוֹן, דְּעַר גּוּף פּוֹן אַ מְעַנְטֵשׁ אִיז אויף א תפיסה פאר זיין נשמה; דאס הייסט, אמאל איז דער מענטש אליין א תפיסה און זיין נשמה פייניגט זיך דארטן, אזוי ווי מען זעהט מענטשן פייניגן זיך אליין, בשעת קיינער רודפ'ט זיי נישט. און פאר יעדן מענטש דאכט זיך אז פאר יענעם גייט בעסער, וואס דאס איז באמת א גרויסער נארישקייט, ווייל יעדער מענטש האט זיין פעקל צרות, נאר קיינער איז נישט אינטרעסירט צו דערציילן זיינע צרות פאר א צווייטן, אזוי ווי די וועלט זאגט: מען וואשט נישט די שמוציגע וועש אינדרויסן.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן קיט): די וועלט זאגט אז עס איז דא 'עולם הזה' און 'עולם הבא', 'עולם הבא' גלייבן מיר אז עס איז דא,

ה עס ןועט דיר נאך לעכטיג ןוערן

אָבער 'עולם הזה' איז בכלל נישט דא, און לויט די צרות וואס מענטשן מאכן מיט דא אויף די ןועלט, איז דא דער גיהנום. נאר עס איז דא איין עצה, צו אנטלויפן צום אייבערשטן און צו די תורה, אזוי ווי חז"ל זאגן (בראשית רבה, יג, ז): אויפן פסוק (איוב ה, ז): אדם לעמל יולד, א מענטש איז באשאפן געווארן זיך צו מוטשענען, ואשרי מי שעמלו בתורה, וואויל איז דעם מענטש וואס ער מוטשעט זיך אין די תורה; דאס הייסט, וויבאלד מען דארף זיך שוין יא מוטשענען, זאל דאס כאטש זיין אין די תורה. און אפילו עס קומט אן שווער אויפצומאכן א חומש, א משניות, א גמרא, א מדרש, זאל ער זיך אנטערענגען און אין דעם אריינלייגן זיין פלאג, יעדן טאג צו לערנען די פיר לימודים, וואס דורך דעם ברענגט ער ארויף אויף זיך א מורא דיגע לעכטיגקייט פון די פיר עולמות: אצילות, בריאה, יצירה, עשיה, אזוי ווי דער אר"י הקדוש זאגט (שער המצוות, פרשת ואתחנן): מקרא: איז אין 'עולם העשיה'. משנה: איז אין 'עולם היצירה'.

ו עס װעט דיר נאך לעכטיג װערן

גמרא: איז אין 'עולם הבריאה'. מדרש און זוהר: איז אין 'עולם האצילות'.

דאס זאגט דער מדרש (בראשית רבה פט, א): קץ שם לחשך, זמן נתן לעולם כמה שנים יעשה באפילה, יעדער מענטש וועט אמאל ארויסגיין פון זיינע צרות. א בחור רעדט זיך איין אז ער וועט קיינמאל נישט חתונה האבן, און אזוי אויך יעדער מענטש מיט זיין צרה, אבער דער אייבערשטער העלפט, אז עס קומט פאר יעדן די צייט ווען ער גייט ארויס פון זיינע צרות און פראבלעמען.

ב.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן לג): א מענטש דארף שטענדיג נאכגיין און זעהן עס זאל זיין שלום צווישן אידן, און אויך אז יעדער מענטש ביי זיך אליין זאל זיין א צופרידענער מענטש, און עס זאל אים נישט זיין קיין חילוק וואס עס גייט אויף אים איבער, שטענדיג זאל ער טרעפן דעם אייבערשטן, און צו דעם איז מען זוכה דורך די 'תורה', וואס ווערט

ז עס וועט דיר נאך לעכטיג ווערן

אָנגערופֿן: 'שָׁלוֹם', אַזוי ווי דער פֿסוק זאָגט (משלי ג, יז): וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם. און אויף דורך די 'צדיקים' וואס ווערן אויף אָנגערופֿן: 'בְּרִית שָׁלוֹם' (השְׁמִטָה הַזֹּהֶר בְּרֵאשִׁית, רנז ע"א). דורךדעם קען זיין שָׁלוֹם צווישן אידן, אַז אידן זאלן זיך ליב האָבן, און אַזוי אויף זאל יעדער מענטש זיין צופרידן מיט זיך.

דערפֿאר דאַרף מען זייער אַכטונג געבן פֿון מחלוקת, און נישט רודפֿן אָדער ווי טוהן אַ צווייטן, נאר זיך זייער ליב האָבן און שטענדיג דן זיין יעדע איד לִפְנֵי זְכוּת. חז"ל זאָגן (עבודה זרה ד ע"א): אַזוי ווי די טבע איז ביי פֿיש, אַז דער גרעסערער עסט אויף דעם קלענערן, אַזוי אויף ביי מענטשן, וויל אַיינער אויפֿעסן דעם אַנדערן, און ווען מען וואלט נישט מורא געהאט פֿון די רעגירונג, וואלט אַיינער אויפֿגעגעסן דעם אַנדערן לעבעדיגערהייט (אַבות ג, ב). און ביי יעדע מחלוקת, שרייט מען אַז מען מיינט דאס 'לְשֵׁם שָׁמַיִם', און באַמת נעמט זיך אַלע מחלוקת נאר פֿון קנאה.

איך האב געקענט א ברסלב'ער חסיד רבי חיים
 בנ'מין בראד ז"ל, ער איז שטענדיג געווען נאר
 פריילעך, כאטשיג ער איז געווען א גרויסער ארימאן
 און ער האט גארנישט געהאט, ער איז געווען אין
 רוסלאנד אונטער די פארשאלטענע קאמוניסטן ימח
 ש"מ, וואס האבן נאר געוואלט אויסרייסן אידישקייט
 רחמנא לצלן, מען האט אים אמאל געכאפט לייגן
 טלית און תפילין, האט מען אים גלייך
 אריינגעשליידערט אין תפיסה, אבער וויבאלד ער איז
 געווען זייער א פרייליכער איד, האט ער זיך גענומען
 טאנצן: ברוך השם אז צוליב לייגן תפילין האט מען
 מיך אריינגעלייגט דא. האבן זיך די אויפזעהערס
 דארטן אנגערופן איינער צום אנדערן: ער איז דאך א
 משוגענער, ער טאנצט א גאנצן טאג, מען דארף אים
 ארויסלאזן! [ביי די רוסן ימח ש"מ האט מען
 אידישקייט וכו' געדארפט אויסרייסן, אבער אויף א
 משוגענעם האט מען רחמנות געהאט, אבער ביים
 ארויסלאזן דארף מען אונטערשרייבן, און וויבאלד עס
 איז געווען שבת, האט ער נישט געוואלט מחלל שבת

עס װעט דיר נאך לעכטיג װערן ט

זיין און אונטערשרייבן בשום אופן, האט ער געזאגט:
ער שרייבט נישט שבת. האט מען אים געזאגט:
וויילסטו דען נישט ארויסגיין? ! שרייב דיין נאמען און
ביזט פריי! האט ער נאכאמאל געזאגט מיט א
שטארקייט: גיין! שבת שרייב איך נישט. רופן זיי זיך
אן: װעסטו דא בלייבן שמאכטן און קיינמאל נישט
ארויס גיין.

האט ער גענומען טאנצן נאך מער: ברוך השם אז
נישט נאר מען האט מיר איינגעזעצט װעגן טלית
ותפילין, נאר יעצט ווילן זיי מיר דא לאזן שמאכטן
װעגן היטן שבת, און ער איז געווען אויסטערליש
פרייליך, און נאר געטאנצן אגאנצן שבת פון גרויס
שמחה, האבן זיי אים געפרעגט: װען װעסטו יא
קענען חתמ'ענען? ! האט ער געזאגט: װען איר װעט
זעהן שטערנס אינדרויסן, זיי האבן קוים אויסגעווארט
ביז ביינאכט, און גלייך אים געהייסן חתמ'ענען, און
פארשיקט פון דארט.

עס וועט דיר נאך לעכטיג ווערן

י

זיין איידעם דער באקאנטער מגיד רבי יעקב גאלינסקי שליט"א, האט טאקע דערציילט אז זיין שווער פלעגט נאר רעדן פון שמחה, און שטענדיג פלעגט ער רעדן די תורה פון: 'אזמרה' (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן רפב), וואס דארט שמועסט דער הייליגער רבי אויס, די וויכטיגקייט פון זיין פריילעך און טרעפן שטענדיג 'נקודות טובות' ביי זיך און ביי יעדן איד, אויך פלעגט ער אסאך חזרין די תורה פון: בצר הרחבת לי (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קצה), אז אפילו ווען עס איז זייער ענג פאר א מענטש, זאל ער טרעפן די 'הרחבות', און זעהן די חסדים וואס דער אייבערשטער טוט אפילו ווען ער האט א צרה.

האט דער מגיד רבי יענקעלע גאלינסקי שליט"א אויך אמאל פארציילט אן אינטערעסאנטע מעשה, וואס ער האט אליינס בייגעוואוינט, ער האט אמאל געוואלט גיין צום פאנעוויזשער ראש ישיבה דער באוויסטער גאון הרב שף זצ"ל, [ער האט אים נאך געקענט פון יוראפ], האט ער גענומען א טעקסי, פרעגט אים דער טעקסי דרייווער: וואו ווילט איר

עס וועט דיר נאך לעכטיג ווערן יא

פארן? זאגט ער: קיין בני ברק צו 'הרב שף', און ער הייבט אים אן מספיר צו זיין: ער איז אן אדם גדול, ער קען כל התורה פלה, אבער דאס האט דעם פרייען טעקסי דרייווער גארנישט איבערגענומען, ער פֿרעגט אים נאר: ברכות טיילט ער?! ענטפערט רבי יענקעלע: אז דו ווילסט א ברכה, וועל איך אים זאגן, און ער וועט דיר זיכער געבן א ברכה, ער קומט אריין צו אים, און ער שטעלט אים פאר: ער האט מיך געברענגט מיטן טעקסי, און ער וויל א ברכה אויף א קראנקן, פֿרעגט הרב שף זצ"ל דעם טעקסי דרייווער: ווער איז דער חולה? זאגט ער: מיין הונט! [דערציילט רבי יעקב אז ער האט באמערקט ווי אזוי הרב שף האלט זיך איין מיט אלע פוחות נישט צו לאכן,] האט ער אים בארואיגט, און ער נעמט א סידור און מישט אויף ביי 'מי שברך לחולה', און הייבט אן צו זאגן: מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך וירפא את החולה... און פֿרעגט אים: ווי אזוי הייסט דער הונט? זאגט ער: לאסי! און ווי אזוי הייסט זיין מאמע? זאגט ער: איך ווייס נישט. מאכט

יב עס וועט דיר נאך לעכטיג ווערן

ער צו דעם סידור, און האלט אים אן ביי די הענט מיט ליבשאפט, און זאגט אים: מען קען נישט מאכן א מי שברך אן די מאמעס נאמען, און ער איז ארויסגעגאנגען זייער צופרידן, און נאכדעם איז ער געווארן א בעל תשובה.

פון די מעשה קען מען זיך ארויסלערנען א מורא דיגן מוסר השכל ווי ווייט מען דארף מקרב זיין יעדן איד, און אכטונג געבן אויף זיין כבוד, בפרט א בחור וואס עס גייט אויף אים דורך אלע שווערע נסיונות, און מען נעמט אים, און מען בויעט אים אויף, און מען ברענגט אים צוביסלעך צוריק, איז דאך דאס די גרעסטע זכות, און אונדאי זאל א בחור נישט זיין ערגער פון א הונט.

דאס געפונען מיר שוין אויך אין חז"ל (שבת לא ע"א): ווען דער גר איז געקומען צו שמאי, אז ער וויל לערנען די גאנצע תורה אויף איין פוס, האט אים שמאי געזאגט: גיי פון דא, איך דארף נישט קיין משוגעים, ווען ער איז געקומען צו הלל האט ער אים

עס וועט דיר נאך לעכטיג ווערן יג

געזאגט: איך וועל דיר אויסלערנען, און ער האט אים געזאגט: מה דעלך סני לחברך לא תעביד, וואס דו ווילסט נישט מען זאל טוהן פאר דיר, טוה נישט פאר א צווייטן. און א מענטש דארף זיך שטענדיג מאכן א חשבון, ווען דאס וואלט געווען זיין אייגן קינד, וואלט ער דען געוואלט מען זאל זיך ווארפן מיט אים!? דערפאר דארף מען מקרב זיין יעדן אידיש קינד. אבער זוכה זיין אז עס זאל זיין שלום צווישן איין איד מיטן אנדערן, דאס איז די שווערסטע זאך.

אזוי אויך דארף מען אליין זיין א צופרידענער מענטש, און וויסן אז דער לעבן גייט נישט ווי אזוי מען האט געוואלט, און מען האט 'עליות' און 'ירידות', אמאל האט מען א מורא'דיגע הצלחה, און אלעס גייט גוט, און פלוצלינג דרייט זיך עס איבער, און עס הייבט אן איבערצוגיין, אבער דאס איז די מעלה פון א איד, אז ער איז: שלום במדותיו, ער איז צופרידן מיט זיך, און עס איז ביי אים נישט קיין חילוק צו עס גייט אים גוט צו נישט, שטענדיג דערהאלט ער זיך.

עס וועט דיר נאך לעכטיג ווערן

חז"ל זאגן (שבת י ע"ב): דעם אייבערשטנס נאמען איז 'שלום', [וועגן דעם זאל מען נישט זאגן שלום אין מקנה]. קומט אויס, אז ווען מען נעמט אריין דעם אייבערשטן אין זיך, איז דא שלום און מען קען זיין צופרידן. דאס זעלבע דארף מען אין שטוב אויף אריינברענגען דעם אייבערשטן, ממילא וועט דארט זיין 'שלום בית'. דאס הייסט, מען דארף שטענדיג מותר זיין אין שטוב, און געבן גערעכט פארן ווייב, נאר אזוי קען מען האבן הצלחה אין לעבן. אבער ווען א מענטש וויל דווקא אויספירן, און ווייזן אז ער איז בעל הבית, קומט נאכדעם ארויס אלע פראבלעמען, אזוי ווי די גמרא דרוקט זיך אויס: הרי זה בא ללמד ונמצא למד, א מענטש מיינט אז ער וועט איר לערנען, ביז דערווייל ווערט ער געלערנט. ווייל זי קען דאס נישט פארנעמען און זי אנטלויפט צו אירע עלטערן, און ער דארף שוין האבן א גאנצע שלום בית קאמיטע וכו', אבער אז א מענטש האט שכל, דארף ער נישט קומען צו דעם.

טו עס וועט דיר נאך לעכטיג ווערן

דער הייליגער רבי זאגט (שיחת הר"ן סימן נא): מען
דארף אסאך הארעווען אין עבודת השם, [דאס הייסט,
מען דארף אסאך רעדן צום אייבערשטן,] און מען
דארף האבן אסאך סיעתא דשמיא, אז די זאך און
אפפאל פונעם מח זאל זיך זעצן. ווייל א יונגע מענטש
קאכט נאך זייער שטארק, און מען דארף אסאך בעטן
דעם אייבערשטן און האבן אסאך סיעתא דשמיא, אז
מען זאל זוכה זיין צו ישוב הדעת און קענען מוותר
זיין און נאך געבן.

זאגט דער הייליגער רבי (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן לג):
דורך די צדיקים, און דורך די תורה וואס ווערן
אנגערופן שלום, קען מען זוכה זיין דערצו. ווייל דאס
איז די גאנצע ארבעט פון צדיקים: אריין צו ברענגען
אין א מענטש די מדה פון שלום, ער זאל זיין א
צופרידענער מענטש, ממילא באדערט אים שוין נישט
אלע זאכן ארום אים, אזוי אויף אז א מענטש לערנט
די תורה הקדושה, זעצט דאס אים דער מח.

ג.

זאגט דער הייליגער רבי ווייטער (שם): א מענטש דארף וויסן אז: מלא כל הארץ כבודו, דער אייבערשטער איז אויף די גאנצע וועלט. ולית אתר פנוי מיניה, עס איז נישט דא א פלאץ וואו דער אייבערשטער זאל נישט זיין. ואיהו ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, דער אייבערשטער פילט אן אלע וועלטן, און ער נעמט ארום אלע וועלטן, און אפילו א מענטש ארבעט צווישן גוים, זאל ער נישט זאגן: דא אויף אזא פלאץ קען איך נישט דינען דעם אייבערשטן, נאר ער זאל וויסן אז דארטן קען ער אויך דינען דעם אייבערשטן, ווייל דארטן איז אויך דער אייבערשטער; נאר וויבאלד דער מענטש איז ארום גענומען מיט קליפות רחמנא לצלן, אזוי ווי די גמרא זאגט (ברכות ו"א): ווען א מענטש וואלט געזעהן וואס עס טוט זיך ארום אים, און וויפיל טויזנטער מזיקים און קליפות רחמנא לצלן געפונען זיך אויף זיין רעכטע און לינקע זייט, וואלט ער דאס נישט געקענט פארנעמען. [אפילו די סייענטיסטן זאגן: זיי קענען

עס וועט דיר נאך לעכטיג ווערן יז

זעהן ווי אזוי אלע מענטשן זענען ארום גענומען מיט דזשערמס. וואס באַמט איז דאס 'קליפות' וואס אַ מענטש האט באשאפן מיט זיינע זינד רחמנא לצלן, נאר זיי רופן דאס אן דזשערמס], און די אלע קליפות מאכן אים שפירן אז ער איז זייער ווייט פון באשעפער.

אָבער לויט וויפיל ער נעמט אַראַפּ פון זיך די קליפות און לבושים וואס דאס פארדעקט און פארהוילט פון אים דעם אייבערשטן, הייבט ער אָן מער און מער צו זעהן אז עס איז דא אַ באשעפער, ממילא שפירט ער זיך נענטער צום באשעפער, און ער האט זיך ליב מיטן אייבערשטן; און ער הייבט אָן צו זינגען שירות ותשבחות און געזאנגען פארן בורא פל עולם, וואס דאס איז די העכסטע מדריגה אז דער מענטש זאל שפירן אז דער באשעפער איז דא.

און ווי אזוי קען אַ מענטש וויסן צו ער האט שוין מבטל געווען די קליפות? אויב ער איז פריילעך איז אַ סימן אז ער איז שוין ביי די קדושה, און ער איז נאנט

עס וועט דיר נאך לעכטיג ווערן

צום אייבערשטן, ווייל ביים אייבערשטן איז נאר דא שמחה, אזוי ווי דער פסוק זאגט (דברי הימים-א טז, כז): עוז וחדנה במקומו. און שמחה פארברענט אלע קליפות.

און א מענטש דארף זיך זייער פרייען מיט יעדע נקודה טובה וואס ער האט, און אפילו ער טרעפט נישט גארנישט מיט וואס צו זיין פריילעך, קען ער זיך אבער פרייען מיט דעם אליין אז ער איז געבוירן געווארן א איד, שלא עשני גוי! (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן ט), און אז ער האט געזינדיגט, דארף ער אויך נישט זיין צובראכן, נאר תשובה טוהן, ווייל תשובה איז אויך א מצוה אזוי ווי אלע מצוות, און דער עיקר תשובה איז זיך מתוודה צו זיין, און אלעס דערציילן פארן אייבערשטן (רמב"ם הלכות תשובה, פרק א), וואס דעמאלטס איז אים דער באשעפער מוחל אויף אלעס וואס ער האט געזינדיגט, אזוי ווי חז"ל זאגן (תורת פהנים בחקתי, פרק ח): אמר הקדוש ברוך הוא למשה מיד שמתוודים, אני מוחל להם, דער אייבערשטער האט געזאגט פאר משה: גלייך ווען א מענטש פארציילט מיר אויס וואס

עס וועט דיר נאך לעכטיג ווערן יט

ער האט געטוהן, בין איך אים מוחל; פונקט אזוי ווי א טאטע ווען ער ווערט אויפגערעגט אויף א קינד וואס האט עפעס שלעכטס געטווען, אבער אויב דער קינד קומט און זאגט: טאטע! איך וועל שוין זיין גוט, טאטע! איך וועל שוין זיין וואויל, האט דער טאטע רחמנות אויף אים, און ער איז אים מוחל, איז דאך אונדאי און אונדאי - אן קיין שום פארגלייך - אז ווען מען קומט צום בורא פל עולמים, און מען דערציילט אים אלעס, איז ער גלייך מוחל.

עס פלעגט זיין דער סדר ביים הייליגן צאנזער רב זכותו יגן עלינו, אז פאר סוכות פלעגט מען אים ברענגען צוויי קעסטלעך פון די שענסטע אטרונים ער זאל זיך אויסקלויבן פאר זיך, און עס זאל זיין גענוג אויף פאר זיינע קינדער און אייניקלעך, און דער הייליגער צאנזער רב האט אנגעווארענט: קיינער זאל נישט אויפמאכן די קעסטלעך פון די אטרונים ביז ווילאנג ער קלויבט זיך אויס אן אטרונג, נאכדעם קענען שוין די קינדער און אייניקלעך אויך נעמען. האט זיך איינער פון די אייניקלעך געמאכט א חשבון:

מן הסתם וועל איך זיין דער לעצטער צו קענען קלויבן
 און מען וועט מיר איבערלאזן דעם שוואכסטן אַתרוג,
 איז ער געגאנגען שטילערהייט און אויפגעמאכט איין
 קעסטל און ארויסגענומען אַ אַתרוג און דאס צוריק
 פארמאכט. נאכדעם ווען מען האט געברענגט פארן
 הייליגן צאנזער רב די אַתרוגים, און ער האט
 באַמערקט אז איינער האט דאס שוין אַנגערירט, האט
 ער זיך גערעגט: ווער האט דא אַנגערירט?!
 פארשטייט זיך אז דער הייליגער צאנזער רב האט
 אַוודאי געוואוסט וועלכער אייניקל דאס איז געווען,
 און ער האט נישט געוואלט רעדן מיט אים, און ער
 האט אים מרחק געווען.

מען האלט שוין ערב סוכות נאכמיטאג, וואס ווי
 באַוויסט פלעגט דעמאלטס דער הייליגער צאנזער רב
 טיילן אויסטערליש אסאך צדקה, וואס ער האט נאר
 געהאט, [אזוי ווי דער אר"י הקדוש זאגט (עין פרי עץ
 חיים שער יום הכפורים, פרק א; שער חג הסוכות, פרק א): ערב
 סוכות איז די גרעסטע צייט פון צדקה]. אבער אויף
 דעם אייניקל האט ער נישט געוואלט קוקן,

עס וועט דיר נאך לעכטיג ווערן   כא

פארשטייט זיך אז ער האט שוין גוט חרטה געהאט
אויף דעם וואס ער האט געטויען, איז ער אריין
געקומען צום זיידן און אויסגעזאגט דעם אמת:
זיידע! איך האב עס גענומען, און איך וויל שוין זיין
וואויל. זאגט דער צאנזער רב: אזוי! דו ווילסט שוין
זיין וואויל?! איך וויל שוין אויך זיין וואויל! לאמיר
ביידע זיין וואויל און דער באשעפער וועט אונז ביידע
מוחל זיין.

על אחת כמה וכמה ווען א איד קומט צום בורא פל
עולמים, און זאגט: רבוננו של עולם! איך בין
דורכגעפאלן מיט גראבע עבירות, אבער איך וועל
שוין זיין וואויל, איך וועל דאס שוין מער נישט טוהן,
און אפילו איך האב דיר שוין אסאך מאל צוגעזאגט,
און איך בין ליידער נאכאמאל דורכגעפאלן, וויל איך
נאכאמאל תשובה טוהן וכו'. איז אונדאי אז דער
אייבערשטער נעמט אן זיין תשובה, און ער איז אים
מוחל אויף אלעס; ווייל דאס איז דער עיקר מעלה פון
א איד אויף דער וועלט, אז ער טוט תשובה, און ער
דערהאלט זיך.

ד.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן לג):
עס איז דא צוויי ערליי טעג, גוטע טעג און שלעכטע
טעג, אזוי ווי שלמה המלך זאגט (קהלת ז, יד): ביום
טובה היה בטוב, וביום רעה ראה; דאס הייסט, ווען דו
האסט א גוטע טאג זיי אויפגעלייגט און פריילעך, און
אין א שלעכטן טאג, קוק גוט אריין, וועסטו זעהן אז
דארט איז אויף דא גוטס, וואס דאס איז די תורה; דאס
זאגט אויף דער פסוק (דברים יא, כו-כח): ראה אנכי נתן
לפניכם 'היום', דער באשעפער געט פאר יעדן איינעם
א מתנה דעם 'טאג', אבער אין דעם טאג איז דא א
ברכה און חלילה דאס פארקערטע א קללה. און דאס
ווענדט זיך אין דעם מענטש: את הברכה אשר תשמעו
אל מצות ה' אלקיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום, איז
ער זוכה און ער פריידט זיך מיט די מצוות וואס ער
האט, לעבט ער א גוטן טאג און ער איז פריילעך,
והקללה אם לא תשמעו אל מצות ה' אלקיכם, וסרתם
מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום וגו', אבער אויב
איז ער נישט פריילעך מיט זיינע מצוות וואס ער האט,

עס וועט דיר נאך לעכטיג ווערן כג

ווייל ער גלייבט נישט אין זיך, און ער ווייסט נישט ווי חשוב ער איז ביים אייבערשטן, דאס איז נעבעך דער גרעסטער קללה, און דער גאנצער טאג גייט אים אנוועק מיט צובראכנקייט, און ער כאפט נישט אריין וואס ער קען.

דאס זאגט דער הייליגער רבי (שם): אז עס גייט דיר גוט: ברוך השם ביזט אויפגעשטאנען, זיך אפגעגאסן נעגל וואסער, געזאגט ברכת התורה, געלאפן אין מקנה, געדאווענט די דריי תפילות מיט מנין, און געלערנט חומש רש"י מיטן תרגום, משניות, גמרא, און געגעבן צדקה און אריינגעכאפט מצוות; איז דאך אונדאי גוט, און זיי נאר פריילעך.

אונדאי איז דא א חילוק צווישן איינער וואס לערנט איין בלאט גמרא צו איינער וואס לערנט צען אדער צוואנציג בלעטער גמרא, דאך קען נישט יעדער דאס באווייזן, זאל ער זיך זייער פרייען מיט זיין איינעם דף וואס ער קען יא לערנען, און אזוי זאל ער זיין זייער פריילעך מיט יעדע קלייניקייט וואס ער כאפט אריין.

דער הייליגער רבי נתן זכרוננו לברכה זאגט (לקויטי הלכות תרומות ומעשרות, הלכה ג): [עס איז פדאי אז מען זאל דורך לערנען די הלכה], רוב מענטשן האבן נישט קיין חשק און זענען זיך מתרשל פון טוהן מצוות, ווייל זיי טראכטן: די בלאט גמרא אדער די פעני פאר צדקה, וועט מיר סיי ווי שוין נישט העלפן, און אזוי ביי אלע מצוות, אבער דער אמת איז פארקערט: דווקא יעדע קלייניקייט וואס א מענטש טוט, וועט אים מורא'דיג צוגיין קומען, און די דף גמרא און די פרוטה וואס ער געט פאר צדקה, דאס וועט אים העלפן, [דער הייליגער רבי האט צוגעזאגט (שיחות הר"ן סימן קמא): ווער עס וועט געבן א 'פרוטה' פאר צדקה און זאגן די צען קאפיטלעך תהלים [תקון הכף ליל], וועט ער אים ארויסשלעפן פון גיהנום און שאול תחתית. דער הייליגער רבי וואלט פונקט אזוי געקענט בעטן מען זאל געבן אכטצן דאלער, דאך האט דער הייליגער רבי נאר געזאגט אז מען זאל געבן א 'פרוטה לצדקה'.]

עס וועט דיר נאך לעכטיג ווערן כה

חז"ל זאגן (בבא בתרא ט ע"ב): כּל פּרוּטָה וּפּרוּטָה מְצַטְרַפֶּת לְחֶשְׁבוֹן גְּדוֹל, פּוֹן יַעֲדֶע פּענִי וואס מֶען גֶעט ווערט נאכדעם א ריזיגן סכום, נאר פֿאַרוואס געבט נישט א מענטש קיין צדקה פאר יעדע תּפֿלָה? ווייל ער מיינט אז ער דארף געבן עפעס א חשוכ'ע סומע, און דאס האט ער דאך נישט יעצט צו געבן, ממילא געט ער גארנישט, אבער ווען א מענטש ווייסט די חשיבות פון יעדע פעני, וואלט ער שטענדיג געגעבן צדקה, דער אר"י הקדוש זאגט (שער הפּנוּת, ענן תּפֿלַת הַשַּׁחַר): ווען מען זאגט ביים דאווענען: ואתָה מוֹשֵׁל בְּכָל, זאל מען געבן צדקה, פאר תיקון הפּלִי געט מען א פּרוּטָה, און אזוי אויף פאר מנחה און פאר מעריב, [כאטשיג דער ירושלמי זאגט (פּאָה ח, ח): אז ביינאכט זאל מען נישט געבן קיין צדקה וכו', זאגט שוין אויף דעם דער הייליגער מונקאטשער רב זכותו גגן עלינו (דברי תורה קמא, קיז): אז מען דארף נישט מורא האבן, און מען זאל זיך נישט ארויסדרייען פון געבן צדקה ביינאכט פאר ארימעלייט (עיין שם באריכות בנועם לשונו)].

און אזוי איז דער הייליגער רבי נתן זכרוננו לברכה דארט זייער מאַרף, אז די עיקר סבה פארנוואס א מענטש כאפט נישט אריין אויף דער וועלט וואס ער קען ווען אריינכאפן, קומט פון רבוי אור, שטענדיג טראכט ער אז ער וואלט געדארפט אזויפיל טוהן פארן באשעפער, און אזוי ווי ער קען דאך דאס נישט באווייזן, ממילא טוט ער גארנישט, אין די צייט וואס דער באשעפער בעהט נישט פון אים נאר וואס ער קען יא טוהן.

קומט אויס אז א מענטש דארף זיך שטענדיג מחיה זיין מיט יעדע ביסל גוטס וואס ער האט, וואס דאס איז די גוטע טאג וואס ער האט, דאס מיינט: ביום טובה הנה בטוב.

אבער וואס טוט מען ביום רעה אין דעם שלעכטן טאג וואס עס גייט אויף אים נעבעך דורך צרות צרורות? ! איז די עצה: 'ראה', ער זאל גוט קוקן וועט ער זעהן אז אין די שלעכטס איז אויף דא גוטס.

עס וועט דיר נאך לעכטיג ווערן כז

מיט דעם טייטשט דער הייליגער רבי נתן זכרונו
לברכה אויס (לקוטי הלכות חנוכה, הלכה ג): דער חלום פון
פרעה, וואס נאר יוסף האט דאס געקענט פותר חלום
זיין, וואס די זיבן פעטע קיען איז מרמז אויף די גוטע
טעג וואס א מענטש האט, און עס גייט אים גוט און
ער איז מלא שמחה, און פלוץלינג געט זיך דאס א
דריי איבער, און עס קומען מאגערע קיען, און
שלינגען איין די פעטע קיען, און מען דערקענט
גארנישט אז עס איז בכלל געווען פעטע קיען; וואס
דאס ווייזט אז עס קומט א צייט וואס עס הייבט אן
איבערצוגיין אויף דעם מענטש, און ער ווערט זייער
צופראכן, און קיינער קען אים נישט פותר חלום זיין,
וואס איז דא געשען מיט זיין גוט לעבן?! צום
ביישפיל: א מענטש וואס איז געווען פארמעגליך, און
פלוץלינג האט ער אלעס פארלוירן, און ער ווערט
אויס מענטש, און ער ווייסט נישט וואס צו טוהן, און
קיינער קען אים שוין אפילו נישט מחזק זיין, אזוי
אויף זעהט מען א יונגל וואס פלעגט זיין אזוי
פריילעך, ער האט געטאנצן און געשפרינגען, נאכדעם

ער איז געווארן בר מצוה מיט אזא שמחה, פלוצלינג
 ווען ער איז אלט געווארן פערצן - זעכצן יאר און ער
 איז דורכגעפאלן, איז ער געווארן אינגאנצן צובראכן,
 און קיינער קען אים נישט העלפן ארויסצוגיין פון
 זיינע פראבלעמען.

נאר דער צדיק קען אים פותר חלום זיין, און ער
 לערנט אים אויס ווי אזוי דער לעבן גייט, און מען
 דארף זעהן זיך אסאך צו צוגרייטן אין די יוגענט, וואס
 דעמאלטס איז די בעסטע יארן, און אז מען לערנט
 אסאך מקרא, אסאך משנה און אסאך גמרא, און אז א
 יונגער בחור האט שכל און ער ווייסט ווי אזוי
 אויסצונוצן די צייט, קויפט ער זיך איין אסאך סחורה,
 אז אפילו נאכדעם ווען חלילה וחס עס הייבט אים אן
 איבערצוגיין, האט ער זיך מיט וואס צו דערהאלטן,
 מיט אלעס וואס ער האט זיך אנגעזאמלט במשך די
 יארן.

דאס זאגט דער פסוק (בראשית מא, לו): וְהָיָה הָאָכֵל
 לְפָקֶדוֹן, דאס וואס דו האסט אמאל געלערנט, דאס

עס וועט דיר נאך לעכטיג ווערן   כט

קומט צווייץ פאר א מענטש שפעטער ווען ער דארף דאס האבן, בפרט אז א מענטש האט שכל און ער לערנט אסאך דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, און ער הערט זיך אן מיט אסאך אסאך התחזקות, דעמאלטס אפילו ווען עס קומט אויף אים חס ושלום שווערע ביטערע צייטן, האט ער מיט וואס זיך צו מחיה זיין און זיך מחזק זיין.

מיט דעם איז דער הייליגער רבי נתן זכרונו לברכה אויף מקשר דעם ענין פון חנוכה, וואס געפאלט שטענדיג אויס פֿרשת מקץ, ווייל חנוכה איז מען מכניע די קליפה פון יון, וואס חז"ל זאגן (ראש השנה יח ע"ב): אז זיי האבן גוזר געווען אז מען זאל נישט דערמאנען דעם אייבערשטנס נאמען. ווייל פון וואס א מענטש רעדט, ביי דעם האלט ער, און מען קען גלייך דערקענען א מענטש דורך זיין מויל, אזוי ווי דער בעל שם הקדוש האט געזאגט: דער מענטש זאגט אליינס אויס אלעס וואס ער האט געטוהן, אזוי אויף זאגט דער הייליגער רבי (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ס"ו): יעדע

זאך װאס דער מענטש טראכט מוז אדורך גיין זיין מויל.

דער בעל שם הקדוש איז אמאל געווען מיט זיינע תלמידים אונטערװועגנס, און זיי האבן זיך אפגעשטעלט ביי א גאסט-הויז [קרעטשמע], און דער גאסט געבער האט געגעבן פארן בעל שם הקדוש גלעזלעך און עפעס צו טרינקען, פֿרעגט אים דער בעל שם הקדוש: די גלעזלעך זענען גע'טובל'ט? ענטפערט דער בעל הבית: יא גע'טובל'ט, נישט גע'טובל'ט, טרינקט רבי! ווי נאר דער בעל שם הקדוש האט דאס געהערט, איז ער זייער דערציטערט געווארן, און ער האט זיך אויפגעהויבן, און זיך אנגערופן פאר זיינע תלמידים: איך מוז פון דא ארויסגיין, דא היט מען נישט קיין 'טהרת המשפחה' רחמנא לצלן; ווייל עס איז נישטא אזא זאך אז א מענטש זאל סתם אזוי זאגן אזאלעכע װערטער: יא גע'טובל'ט, נישט גע'טובל'ט. א מענטש מוז זיך פארעדן רחמנא לצלן, און ער כאפט גארנישט אז ער זאגט אויס אלעס װאס ער האט געטוהן, נאר איינער זאגט דאס ארויס אפען, און אן

עס וועט דיר נאך לעכטיג ווערן לא

אנדערער אפילו ער פרוברט צו באהאלטן, דאך אומווילנדיג פארציילט ער דאס אויס, און דער צדיק וואס האט א ריינעם מוח מיט ריינע אויגן און ריינע אויערן, כאפט גוט אויף וואס ער האט געזאגט, דאס זענען אונז חז"ל מרמוז (חולין יז ע"ב): רב בדיק בלישגיה, רב האט בודק געווען א מענטש דורך זיין צונג; דאס הייסט, ווען ער האט געהערט א מענטש רעדן, האט ער שוין גלייך געוויסט ווער דער גאנצער מענטש איז און וואו ער האלט.

דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות ניבול פה, סימן א'): א מענטש וואס רעדט שמוציג איז א סימן אז ער איז פול מיט שמוץ, און פון דעם טראכט ער. שלמה המלך זאגט (משלי ב, ו): מפיו דעת ותבונה, פון די מויל פון א מענטש, קען מען וויסן זיין גאנצע מוח, און וואס ער טראכט.

קומט אויס, אז א איד רעדט צום באשעפער, איז דער באשעפער דא, און וועגן דעם האבן די יונים דער עיקר געוואלט ארויסרייסן אז מען זאל נישט רעדן פון

באשעפער, און ווען די חשמונאים זענען זיי
 בייגעקומען, האבן זיי איינגעפירט, אז נישט נאר מען
 זאל רעדן פון באשעפער, נאר אפילו אויף א שטר, זאל
 מען שרייבן בסיעתא דשמיא [בס"ד], בעזרת השם
 יתברך [בעזהש"ת], כּדי אז שטענדיג זאל מען
 דערמאנען דעם באשעפערס נאמען.

דער של"ה הקדוש זאגט (שער האותיות, א - אמת נאמונה,
 מו - נג): א רמז אויפן פסוק (משלי יט, כא): רבות מהשבות
 בלב איש ועצת ה' היא תקום, א מענטש טראכט
 אסאך פלענער, אבער וואס איז די עצה אז עס זאל
 מצליח זיין? דורך דעם וואס ער דערמאנט דעם
 אייבערשטנס נאמען. דאס איז דער פסוק מרמז: 'היא'
 תקום, וואס איז ראשי תיבות: א'ם י'רצה ה'שם. אז א
 איד וועט שטענדיג זאגן: אם ירצה השם, אדער:
 בעזרת השם, אדער: אז דער באשעפער וועט העלפן
 וועל איך גיין, וועל איך טוהן, וועל איך ערלעדיגן,
 דורך דעם וואס ער דערמאנט דעם אייבערשטנס
 נאמען, ווארפט ער אראפ די קליפות, און ער וועט
 מיטן אייבערשטנס הילף מצליח זיין.

עס וועט דיר נאך לעכטיג ווערן

לג

ה.

דער הייליגער רבי נתן זאגט (לקוטי הלכות חנוכה, הלכה א; ועוד): חנוכה איז א לשון פון חינוך, זיך באנייען; וועגן דעם זעהט מען אז די ערשטע נאכט צינדט מען איין ליכטל, די צווייטע נאכט צינדט מען צוויי, אבער מען גייט צוריק צום ערשטן לעכט, די דריטע נאכט צינדט מען דריי, און מען גייט נאכאמאל צוריק צום ערשטן, אזוי גייט מען יעדע נאכט צוריק צום אנהייב, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן סב): ווען מען קומט צום צדיק, דארף מען שטענדיג קומען פון דאסניי, אזוי ווי מען קומט יעצט די ערשטע מאל, און נישט טראכטן: איך ווייס שוין וואס דער צדיק וועט רעדן. חז"ל זאגן (חגיגה ג ע"א): אין בית המדרש בלא חידוש, שטענדיג ווען א מענטש גייט אין בית המדרש לערנען, אדער ער גייט צום צדיק, וועט ער געוואר ווערן און הערן גייע זאכן, און אפילו ער וועט נישט הערן ממש קיין גייע זאכן, וועלן אבער די אלע זאכן וואס איז שוין ביי אים אלט געווארן, אויפגעפרישט ווערן ווי גיי.

ווייל דער גאנצער ארבעט פונעם סמ"ך מ"ם איז אריינצוברענגען אין דעם מענטש אן אלטקייט, וואס דאס איז 'חכמת ינן', אזוי ווי דער הייליגער רבי נתן טייטשט (לקוטי הלכות בציעת הפת הלכה ה): דאס וואס עס שטייט אין פסוק (תהלים סט, ג; טו): טבעתי ביון מצולה, הצילני מטי"ט ואל אטבעה, איך בין איינגעזינקען געווארן אין א געדעכטע זומפ, וואס איך קען נישט ארויס גיין, און ווי מער איך וויל ארויס גיין, ציעט מיר עס מער אראפ, און איך זינק טיפער און טיפער, ווייל דער ליים איז שוין זייער געדעכט, און מען קען זיך נישט ארויסזעהן דערפון. דאס זענען געווען די יוונים, וואס זיי האבן רחמנא לצלן געוואלט אריינלייגן אינעם מענטש אזוי שטארק די: טבע, מקרה, מזל, אז ער זאל טראכטן אז ער וועט שוין קיינמאל נישט ארויסגיין פון זיין שלעכטס, און אויף דעם האבן די חשמונאים מלחמה געהאלטן, ביז דער אייבערשטער האט געהאלפן, אז זיי האבן געטראפן דעם 'פך שמן', איין קריגעלע אויל, וואס מיט דעם האבן זיי געוויזן אז עס איז נאך דא איין פונק, עס איז

עס וועט דיר נאך לעכטיג ווערן

נאך דא א צדיק וואס זיין קריגעלע אויל איז ריין, ער האט א ריינעם מח, און ריינע לימודים אז דער באשעפער איז שטענדיג מיט יעדן איד, און מען קען זיך שטענדיג אויפרישן, וואס דורכדעם ווערט מען ניצול פון די יונגים און פון אלע שלעכטע מדות וואס די גוים ברענגען אריין אין די אידן, און אפילו ווען א מענטש האט שווערע צייטן איז ער זיך מחיה מיט דעם וואס ער האט אמאל געהאט גוטע צייטן, און דאס געט אים פח אנצוגיין ווייטער, און ער פרישט זיך צוריק אויף.

דאס איז דער גאנצער סוד פון חנוכה: מען זאל זיך שטענדיג דערהאלטן, ברוך השם מיר האבן זיך מיט וואס צו דערהאלטן, אז מיר זענען מקורב צו אזא רבין, און דער עיקר זאל מען זעהן אז מען זאל זיך ליב האבן און זיך האלטן צוזאמען, בפרט אין שטוב דארף מען מותר זיין, ווייל נאר אזוי קען מען האבן שלום בית און א גליקליך לעבן, כאטשיג ביי די גוים איז דא 'איקוואל רייטס', יעדער מענטש האט זיך זיינע רעכטן, אבער ביי אידן ווייסט מען אז מען דארף

נאכגעבן, און אז מען געט גערעכט אין שטוב, וועט זי נאכדעם מכבד זיין די מאן, און מודה זיין צו אים, און אפילו נישט, דארף מען וויסן אז דאס קומט נעבעך צוליב די צוונות, ווייל די פרוי איז אַ ביין פונעם מאן, אזוי ווי דער פסוק זאגט (בראשית ב, כג): **עצם מעצמי, זי איז אַ ביין פון מיינע ביינער.**

אמאל איז געווען אַ שווערע פרוי וואס איר מאן איז געווארן אַ ברסלבר חסיד, און איר האט דאס זייער פארדראסן: **היִתכן, מען האט געמאכט איר מאן פאר אַ ברסלבר?! און וויבאלד זי איז געווען אַ שטארקע פרוי, האט זי זיך געשטעלט ביים טיר פונעם ברסלברין שול, און ווער עס איז אריין אין שול, האט זי אים אנגעקנאקט מיט אַ בעזעם, און מענטשן האבן שוין מורא געהאט צו קומען אין שול, ביז עס איז געקומען איינער פון אונזערע לייט, און ער האט זיך נישט דערשראקן, און ער האט פון איר ארויסגעכאפט דעם בעזעם, און האט איר אנגעהויבן צו קנאקן, און אזוי איר פארטריבן ביז איר הויז, דערנאך האט ער**

עס װעט דיר נאך לעכטיג װערן
לז

פּאַרְגֶּה אַלְטֵן איר מאַן: דער גאַנצער עולם דאַרף
ליידן װעגן דיין בייך! ?

אַבער אַז מען טוט תּשׁוּבָה, און מען נעמט דאס אָן
פאַר פּאַרױט עױנוױט, װעט זיך אַלעס אײַבערדרייען. אַזױ
ױ חז"ל זאָגן (עײן פּרָכּוֹת סב ע"א): קבֿלָה דײַסױרי
שְׁתִּיקוּתָא וּמִבְעֵי רַחֲמֵי, די מעדעצײן פאַר יסורים איז
שׁווייגן, און בעטן דעם אײַבערשטן. װעגן דעם איז די
אײנציגסטע עצה נאַר צו בעטן דעם אײַבערשטן, און
אַזױ װעט זיך סוף פֿל סוף אַלעס אײַבערדרייען צום
גוטן.

דער אײַבערשטער זאל העלפֿן מען זאל זוכה זײן
זיך צו קענען באַנייען, און עס זאל זײן שמחות בײַ
אידישע קינדער, אַמֵן!

~תּם וּנְשָׁלֵם שְׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם~

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

כ"ק מרן רבינו

אליעזר שלמה בן מלכה

שליט"א

לרפואה שלימה לכל רמ"ח
אבריו ולכל שס"ה גידיו ולכל

טיפי דמיו.

**הספר הקדוש הזה
נדפס לזכות**

יואל בן ריצא רעכיל נ"י

וונגתו

אסתר גיטל בת חיי שרה האדיא תחי'

וילדיהם

שלמה, אלחנן חיים, מרים העניא זיסל,

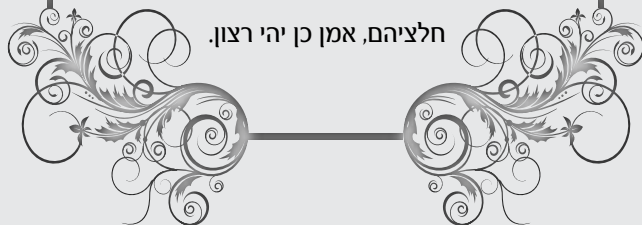
שמעון, נחמן נתן, יצחק דוד.

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות לבם

לטובה, ויתברכו מפי אל עליון בבני חיי ומזוני

רויחא, ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה מכל יוצאי

חלציהם, אמן כן יהי רצון.

על הטוב יזכר

אלה יעמדו על הברכה

האנשים גבורי החיל שהושיטו לנו יד עזרה

לנדב סכום הגון מדי חודש בחדשו

למען הדפסת ספרי רבינו ולהפיצם על פני תבל

הלא הם

מרה
שאל חיים איינהורן
הי"ו

מרה
בנימין איינהורן
הי"ו

מרה
יוסף אירגאס
הי"ו

מרה
מנשה איצקאוויטש
הי"ו

מרה
העניך אינדיג
הי"ו

מרה
יחיאל אריה
הי"ו

מרה
אייזיק אפפעל
הי"ו

מרה
יוסף בארדאגה
הי"ו

מרה
מיכאל דניאל בויס
הי"ו

מרה
אשר דוב אינדורסקי
הי"ו

מרה
יעקב היילפרין
הי"ו

מרה
מרדכי אהרן היילפרין
הי"ו

מרה
יואל גאלדשטיין
הי"ו

ישלם ה' פעלם ותהי משכורתם שלמה מעם ה', זכות הדפסת ספר הקדוש יעמוד להם
שיתברכו מפי א-ל עליון בבני חיי ומזוני רוויחא בשפע ובניקל, ובכל אשר יפנו יצליחו,
ויזכו לרוות רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם, וימלא ה' כל משאלותם לטובה, אמן.

על הטוב יזכר

אלה יעמדו על הברכה

האנשים גבורי החיל שהושיטו לנו יד עזרה
לנדב סכום הגון מדי חודש בחדשו
למען הדפסת ספרי רבינו ולהפיצם על פני תבל
הלא הם

מנ"ה
יצחק אהרן וויינבערג
הי"ו

מנ"ה
אליעזר הירשפעלד
הי"ו

מנ"ה
יואל וועבערמאן
הי"ו

מנ"ה
אהרן וועבערמאן
הי"ו

מנ"ה
יצחק יונה זאבעל
הי"ו

מנ"ה
יוסף ווינער
הי"ו

מנ"ה
אברהם צבי וועבערמאן
הי"ו

מנ"ה
יואל טייטלבוים
הי"ו

מנ"ה
שלמה ברוך טייטלבוים
הי"ו

מנ"ה
פנחס מרדכי טייטלבוים
הי"ו

מנ"ה
יואל לעווי
הי"ו

מנ"ה
בנציון לאנדא
הי"ו

מנ"ה
יעקב יהודה לעבעוויטש
הי"ו

ישלם ה' פעלם ותהי משכורתם שלמה מעם ה', זכות הדפסת ספר הקדוש יעמוד להם
שיתברכו מפי א-ל עליון בבני חיי ומזוני רוויחא בשפע ובניקל, ובכל אשר יפנו יצליחו,
ויזכו לרוות רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם, וימלא ה' כל משאלותם לטובה, אמן.

על הטוב יזכר

אלה יעמדו על הברכה

האנשים גבורי החיל שהושיטו לנו יד עזרה
לנדב סכום הגון מדי חודש בחדשו
למען הדפסת ספרי רבינו ולהפיצם על פני תבל
הלא הם

מנ"ה
יואל מענדלאוויטש
הי"ו

מנ"ה
שבתאי מזרחי
הי"ו

מנ"ה
יצחק סאלמאן
הי"ו

מנ"ה
יחזקאל טאמעט
הי"ו

מנ"ה
אלימלך פריעדמאן
הי"ו

מנ"ה
יעקב פיש
הי"ו

מנ"ה
נתן פריעדמאן
הי"ו

מנ"ה
אלי קנויל
הי"ו

מנ"ה
יואל פארקאש
הי"ו

מנ"ה
מאיר דוד פארקאש
הי"ו

מנ"ה
חיים דוד ראזענבערג
הי"ו

מנ"ה
יואל ראטה
הי"ו

מנ"ה
יצחק אהרן וייך
הי"ו

ישלם ה' פעלם ותהי משכורתם שלמה מעם ה', זכות הדפסת ספר הקדוש יעמוד להם
שיתברכו מפי א-ל עליון בבני חיי ומזוני רוויחא בשפע ובניקל, ובכל אשר יפנו יצליחו,
ויזכו לרוות רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם, וימלא ה' כל משאלותם לטובה, אמן.

על הטוב יזכר

אלה יעמדו על הברכה

האנשים גבורי החיל שהושיטו לנו יד עזרה
לנדב סכום הגון מדי חודש בחדשו
למען הדפסת ספרי רבינו ולהפיצם על פני תבל
הלא הם

מו"ה
יואל ראזענבערג
הי"ו

מו"ה
יצחק ראזענבערג
הי"ו

מו"ה
אלימלך שארף
הי"ו

מו"ה
חיים דוד ראזענבערג
הי"ו

מו"ה
שלום שניטצלער
הי"ו

מו"ה
יואל מנחם גרשון שניטצלער
הי"ו

מו"ה
אברהם משה שטראסער
הי"ו

לזכות
שמעון מרדכי בן זעלדא רחל
לגדלו לתוריש כרצון רביד'ל

לזכות
מאיר בן לאה
לזיווג הגון

מו"ה
יואל שניטצער
הי"ו

מו"ה
שם הנדבן
הי"ו

מו"ה
שם הנדבן
הי"ו

מו"ה
שם הנדבן
הי"ו

ישלם ה' פעלם ותהי משכורתם שלמה מעם ה', זכות הדפסת ספר הקדוש יעמוד להם
שיתברכו מפי א-ל עליון בבני חיי ומזוני רוויחא בשפע ובניקל, ובכל אשר יפנו יצליחו,
ויזכו לרוות רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם, וימלא ה' כל משאלותם לטובה, אמן.

איר קענט ועצט האבן די זעלמענע זכות צו מקרב זיין אידן לאבינו שבשמים
אויף א גרינגע וועג, דורך מגדב זיין צו דרוקן א ספר אינעם "בית הדפוס".

צו ווייסט איר???

...אז הונדערטער טויזנטער
אידן זענען שוין צוריק
געקומען צום אייבערשטן
דורך דעם רבי'נס ספרים
(אשר בנה באדיש חלק א סתבב ב?)

...אז דעם רבי'נס ספרים
זענען די איינציגסטע
וואס פארשטייען דעם
היינטיגן דור (אשר בנה
באדיש חלק ג סתבב ש"ב)?

...אז די חשוב'סטע זאך
ביים אייבערשטן איז
צו מקרב זיין אידן צום
אייבערשטן (וזהו הקדוש
תרוסה קב"ח)?

...אז ווען איינער מאכט
אז א צווייטער איד זאל
תשובה טוהן, איז אים דער
אייבערשטער מוחל זיין אלע
זיינע עבירות (זיי טוהו'ן סיני תמ"ז)?

...אז יעדע דאלטער וואס איר
געבט פארן בית הדפוס,
זענט איר מקרב מיט דעם
נאך א איד צום אייבערשטן
(אשר בנה באדיש חלק א סתבב ב?)

...אז הונדערטער אידן זאגן
עדות אויף נאר גרויסע ישועות
למעלה מקרן הטבע וואס זיי
האבן געזעהן דורך'ן מגדב זיין
צו דרוקן "אשר בנה"?

...אז מוז'רא'ש שלט'א זאגט צו
אז ווער עס וועט מגדב זיין צו דרוקן
דעם ספר "אשר בנה", וועט זיכער
זען א גרויסע ישועה מיט וואס ער
דארף (אשר בנה באדיש חלק א סתבב ב?)

לאזט גישט ארויס די געוואלדיגע געלעגנהייט,
רופט שוין ארוין אין אפוס, מיט א שיינע נדבה, און האט דעם גרויסן זכות צו מקרב זיין
אידן צום אייבערשטן, און גלייכצייטיג וועט איר אין דעם זכות געהאלפן ווערן מיט
ישועות ורפואות, נחת פון קינדער, שידוכים, און נאך.

רופט שוין 845-481-3321